

Lubomír Irenej Mlčoch OFS: Dnešní doba a terciáři. Příspěvek na setkání ministrů 2021.

1/František Reichel ve svých Dějinách 3.řádu uvádí i statistiky členství; dnes nás nejsou tisíce jako kdysi, ale jen stovky. Přesto rád říkal: jsme nejpočetnější řád. Otec Urban před 50 lety však tyto poměry relativizoval: církev je svou povahou kvalitativní, nejde o počty. Jak věrně jdeme životem v následování našeho Pána - ve stopách sv.Františka?

2/ František Reichel také dával radu: učme se společně stárnout, manželé, přátelé, bratři a sestry v řádu: věnujme se těm, kdo nás ve stárnutí předešli, nenechávejme je opuštěné. A sám se toho obdivuhodně držel, při všech svých starostech národního ministra. Drží se toho u nás i další, Míla a Lída Müllerovi ... Tak to dělají i naše sestry z kongregací kdysi zrozených z 3.řádu: „Sestry Apoštolátu sv.Františka - Urbanky“, „Šedé sestry sv.Františka...“ . Slouží ty, které ještě mohou, těm, které už nemohou. To vnímají jako svou první a poslední povinnost, když na víc už nemají sil. Díky jim za tuto službu, díky Bohu za dar jejich života. Ty Pane, nás povoláváš do své služby, ty voláš: vraťte se smrtelníci!

3/Papež – jezuita, si zvolil jméno František, a ve svých posledních encyklikách zakládá své učení o Božím Otcovství a univerzálním bratrství na sv.Františkovi z Assisi. V hrozbě smrti nejen církve, ale života vůbec, hledá inspiraci u našeho zakladatele. 800 let od první Řehole sv.Františka jde o úžasné vědeckví životnosti naší spirituality. Z hloubi dějin univerzální Církve vystupuje světec, který tak originálně pochopil a žil evangelium našeho Pána, že je nám rádcem v době na první pohled od doby 13.století zcela odlišné. Čím vážnější zbloudění, tím hlouběji je třeba hledat poklad skryté moudrosti.

4/ „Církvi zbývá jen jedna cesta, znovu se dnes zmocnit lidsky stávající pozemské skutečnosti, a znovu ji křesťansky prožít! Toto poslání dnes může splnit jen křesťan laik!“ (Duchovní asistent P.Alois Moc, OFM, v exegezi Řehole SFRĚ). Bůh nás staví před volbu: smrt nebo život. Rozhodněme se pro život; máme být vycházející církví, tedy i vycházející františkánskou spiritualitou. Církev - i spiritualita- která by rezignovala na misijní činnost, by se vystavovala riziku odumírání. V tomto poslání se nám nabízí několik „východů“ k bližním.

5/ **Cesta kajícnosti** je primární, je východiskem k cestám ostatním. Sebezápor- půst očí, půst v jídle a pití, skutky zbožnosti ústící do skutků lásky k bližním. Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme. Almužna, „desátky“, dávejme více, peněz i vlastního času. Potřebných bližních u nás i po světě je a bude nyní víc. Radost patří těm kdo darují, zvláště pak těm kdo darují sebe! (Sv.Jan Maria Vianney). Víme, že starý člověk v nás ještě nezemřel – na to pamatujme i ve vztazích k těm, kdo dar víry nemají. Pane, obnov v nás ducha kajícnosti. A začni u mne!

6/ **Cesta k mladým – a k malým církvím** - které mládnou. Kolik bylo let bratru Františkovi, sestře Kláře, její sestře Anežce, jejich bratrancům, naší Anežce. Františkánství zrodilo mládí ! - a mladým svým duchem musí zůstat. Jan Janoušek byl tajemníkem Svazu katolické mládeže, a prvním kdo psal o našem bratru ministru Noskovi: s vděčností, kolik času a myšlenek věnoval mladým. Se sekci pro mládež ČBK bychom měli navázat kontakt; ti z mladých, kteří mají zájem o učení papeže Františka, mohou mít i touhu dozvědět se víc o

sv.Františkovi. Bratrská církev a Církev adventistů sedmého dne jsou malé počtem, ale mladé duchem- návratem k prvotní církvi. Je čas modliteb za ekuménu: vyjděme ke společenstvím s vyrovnaným demografickým stromem života, rodin s dětmi a mladými. Oprostme se od pocitu, že my jsme něco víc, že máme svátosti, které oni nemají...Františkány neodmítnou!

7/ Cesta k ochráncům přírody, „pestrým a zeleným“ (Hana Librova). Sv.František, patron ochránců přírody- kterého i oni berou – ač jim dar víry třeba nebyl dosud dán. Před 25 lety zemřel Josef Vavroušek, poslední federální ministr pro životní prostředí. Přestože nebyl věřící, je autorem myšlenky dobrovolné skromnosti jako jediné cesty k udržitelnosti přírody: tak měl přezdívku „Vavroušek z Assisi“. Tradice „Lesní stezky“ MBS v Hradci Králové je naší první vlašťovkou; jen kousek dál je chráněné území Natura 2000 „Na Plachtě“- příležitost ke spolupráci. Jakých bude u našich MBS jistě dost. Kajícně vyznejme – „zelení“ nás předešli.

8/ Cesta k fokolarinům- a k přeživším družstevníkům! Klára Lubichová se jako mladá dívka se skupinou přítelkyň rozhodla pro „čtvrtou cestu“, ta od „Ježíše ukřižovaného“ učinila jen malý, poslední duchovní krůček k „Ježíši na kříži opuštěnému“. Je nám duchovně nejbližší, a jako „vycházející“ je tato cesta dále než my. „Ekonomika společenství“ má blízko k našemu Františku Noskovi; a tato idea „Františkovy ekonomiky“ stála za iniciativou papeže Františka v loňském roce. Setkání mladých proběhlo v Assisi jen virtuálně, ale naši tři mladí delegáti – v čele se sestrou Ludmilou Barborkovou-Luxovou- založili naše domácí „pokračování“ v měsíčních video-seminářích, na nichž se jako sekulární františkáni podílíme. V realitě žijí ještě mnohá (zemědělská) družstva (včetně toho kde začínal Josef Lux). Ač kdysi násilně založená, bez mediální – i naší – pozornosti , ekonomicky žijí. Vyjděme k nim – společně s fokolariny! – třeba tam najdeme živé bratrství.

9/ Cesta k východním křesťanům, k mohamedánům- a k odzbrojení. Odkaz „tatička Stojana“ a Františka Tomáška, našich bratří - a metropolitů Moravy i Čech blahé paměti, nás zavazuje. A rozdílnost kultury ani dějinná zranění nás z tohoto odkazu nevyvazují. Aktuálně k obnově jednoty vybízí papež František biskupy celého světa. U nás iniciativu převzali bratři jezuité v Centru Aletti v Olomouci a Velehradu- učme se od nich! A světe div se: encykliku papeže Františka „Všichni jsme bratři“ přeložili muslimové rusky mluvící do ruštiny! Pravoslavní si ji budou moci přečíst díky nim! Skandál našeho rozdělení. A kdo jiný než františkáni by se měl vydat k mohamedánům?- a přes ně! k teologicky nám nejbližším křesťanům. Jedině Františkova „křížová výprava“ uspěla: beze zbraní.

10/ „Jde o člověka a o Krista v něm – a ne o moc a slávu počtu...Jaká odpovědnost za správné prezentování Krista k prezentování Krista, ne k našemu uspokojení a pokoji, ale v situaci beznaděje v plné naději a k JEHO chvále“.

(P. Jan Ev.Urban OFM, „Křesťan v současném světě“, Živá teologie, 15.leden 1969, s požehnáním biskupa a našeho bratra Antonína v „Třetím řádu“ Františka Tomáška).

